

[Ministeren for kulturelle anliggender]

forhold til den eksisterende radiolov og til det tidligere forslag.

For det første foreslår SF i § 3, at efter tilladelse fra kulturministeriet og ministeriet for offentlige arbejder kan offentlige institutioner og institutioner for undervisning og oplysning inden for et afgrænset geografisk område sende radio- og fjernsynsprogrammer. Efter forslaget er tilladelser af denne art ikke tidsbegrænsede som led i en forsøgs-mæssig ordning, sådan som regeringen foreslog det i sit radiolovforslag. Efter SFs forslag skal sådanne lokale virksomheder kunne finansieres ved licensmidler og ved bidrag fra brugere af udsendelserne.

Regeringens forslag om en ny forsøgsperiode byggede på resultatet af arbejdet i et udvalg om lokal radio- og fjernsynsvirksomhed, som stærkt tilrådte endnu en forsøgsperiode til afklaring af, hvorledes en lokal virksomhed bedst kunne tilrettelægges for fremtiden. Jeg må fortsat anse det for rigtigst at indhente flere erfaringer, før der i radioloven indføres varige ordninger om lokal radio- og fjernsynsvirksomhed.

SFs forslag overbeviser mig heller ikke om, at kredsen af institutioner, der kan få en sådan lokalt afgrænset sendetilladelse, bør forbeholdes institutioner for undervisning og kulturel og anden oplysning. Vi har tidligere været inde på tanken om f. eks. at give kommuner tilladelse til at sende lokal radio og TV, og denne mulighed mener jeg ikke at man på forhånd bør afskære.

For det andet har SF fremsat forslag om ledelsen af Danmarks Radio, som er væsentligt anderledes end såvel den bestående ordning som det forslag, den daværende regering fremlagde. Derimod har SFs forslag mindelser om det radikale venstres forslag om oprettelse af et repræsentantskab. SF tager de direkte politiske repræsentanter ud af radiatorådet og foreslår et radiatoråd på kun 11 medlemmer. Af disse skal 5 repræsentere medarbejderne, og de 6 skal udpeges af repræsentantskabet. Det foreslåede repræsentantskab skal til gengæld være meget omfattende og styres af et formandskab på 5 personer.

SF har før fremsat forslag om en afpolitisering af radiatorådet, og det er altså tanker, som vi tidligere har drøftet. Også regeringen har villet skabe en ledelsesordning, der giver det store radiatoråd mere overordnede opgaver

i forhold til Danmarks Radio. Man kan drøfte flere mulige løsninger, men det første krav må være en meget klar fordeling af kompetencer mellem det store tilsynsførende råd og det organ, der skal træffe de løbende beslutninger. En sådan klar kompetencefordeling mener jeg ikke at det er lykkedes for SF at foretage i sit forslag.

For det tredje kommer SF med forslag til en noget anderledes ordning for regionalradioernes virksomhed, anderledes end den fuldstændige selvstændiggørelse, som var den bærende idé i regeringens radiolovforslag. SF vil ikke gøre de nuværende distriktsradioer selvstændige, men vil dog give dem et mere direkte forhold til Danmarks Radios øverste ledelse ved at nedlægge provinsafdelingen. Regionalradioerne skal efter SFs forslag have et regionalt repræsentantskab eller udvalg, som skal have ansvaret for programvirksomheden.

De uklarheder, jeg har nævnt med hensyn til kompetencefordelingen, gør sig også gældende på det regionale plan. Desuden vil jeg finde det lovteknisk betænkeligt at nedlægge provinsafdelingen i bemærkningerne, uden at det følges af et forslag til ændring af selve loven. Netop regionalradioernes forhold frembyder mange principielle problemer, og på dette punkt vil jeg nødig lægge mig fast på bestemte løsninger.

Endelig foreslår SF som det fjerde, at det nuværende radionævn nedlægges ud fra ønsket om at føre Danmarks Radio ind under den ordning med et pressenævn, der gælder for dagspressen. SF bygger dette forslag på en forudsætning om, at man bringer Danmarks Radio ind under pressens almindelige ordning ved at undlade at lovgive om spørgsmålet, altså ved blot at nedlægge radionævnet. Sådant forholdet det sig imidlertid ikke. Der skal en lovhjemmel til, hvis der skal skabes en fælles ordning med et presseetisk nævn, der også omfatter Danmarks Radio. Dette forudså man med det tidligere radiolovforslag, hvor der er redegjort nærmere for det i bemærkningerne til kapitel 5. Jeg er derfor ikke uenig med SF på dette punkt, men mener altså, at fremgangsmåden bør være en anden.

Jeg har nu adskillige gange henvist til den tidligere regerings radiolovforslag, vel vidende at forslaget ikke på nuværende tidspunkt er genfremsat i folketinget. Baggrunden er, at